

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/245/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712206995
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5712206995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v právnej veci žalobcu: H. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. R. XXXX/XX, N. N., za účasti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, Prešov, IČO: 421 767 78 (predtým vedľajší účastník), proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Stromová 54/A, Bratislava, IČO: 36 869 643, o zaplatenie 1.321,60 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/152/13-340 zo dňa 09. novembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo sporových strán **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.026,36 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 22.02.2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 12.000,- Sk. Žalobca riadne nesplácal poskytnutý úver, preto žalovaný podal návrh na Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., ktorý rozhodol rozsudkom sp. zn. SR 5015/7 zo dňa 01.08.2007 a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 788,69 eur. Na základe tohto rozhodnutia bola vedená exekúcia na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 22Er/55/2009, avšak z dôvodu neprijateľnej rozhodcovskej doložky bola predmetná exekúcia zastavená. Na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko žalobca mu plnil z právneho dôvodu, ktorý odpadol, čo jednoznačne vyplýva z uznesenia sp. zn. 22Er/55/2009 Okresného súdu Martin a uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoE/6/2012. Týmito uzneseniami bolo exekučné konanie, v ktorom mal byť exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, zastavené, nakoľko v úverovej zmluve sa jednalo o neprijateľnú rozhodcovskú doložku a tiež sa konštatovalo, že rozhodnutie rozhodcovského súdu je v rozpore s Občianskym zákonníkom ako aj Zákomom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., teda jednalo sa o bezúročný úver. Bolo preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému celkovo sumu 1.719,93 eur, avšak úver mu bol poskytnutý v sume 398,33 eur. Teda plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, navyše zaplatil 1.321,60 eur.

3. Žalobca pôvodne žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu istinu 2.007,13 eur titulom bezdôvodného obohatenia, avšak následne svojím podaním žiadal zaviazat odporcu na zaplatenie istiny 1.321,60 eur, keď od sumy 1.719,93 eur odpočítal 398,33 eur. Túto zmenu súd pripustil

uznesením zo dňa 09.04.2015. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že sa jedná o nový návrh, keď pripustil zmenu návrhu, teda že by už celá pohľadávka žalobcu bola premlčaná. Zo samotného obsahu uznesenia jednoznačne vyplýva, že svoj nárok si uplatňoval z toho istého titulu a fakticky sa jedná o čiastočné späťvzatie návrhu, čiže premlčacie lehoty boli zachované až na platby žalobcu, ktoré zaplatil viac ako 2 roky pred podaním návrhu, teda pred dátumom 17.05.2010. Z tohto dôvodu dospel k záveru, že bezdôvodné obohatenie žalovaného je nepremľčané v sume 1.026,36 eur. Vo zvyšku návrh žalobcu v sume 295,26 eur zamietol z dôvodu vzniesenia námietky premlčania zo strany žalobcu.

4. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Neprižnal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania, pretože žalobca ako aj vedľajší účastník popri žalobcovi, ktorí mali úspech vo veci, si žiadne trovy konania neuplatnili.

5. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku v časti zamietnutia vo zvyšnej časti návrhu podal odvolanie žalobca. Je toho názoru, že vznesenú námietku premlčania žalovaného mal súd vyhodnotiť ako nedôvodnú, nakoľko zo strany odporcu išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, na vydanie ktorého je stanovená 10-ročná premlčacia doba, ktorá do podania žaloby neuplynula ani odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov. Žalovaný je nebankový subjekt a má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V danom prípade úverová zmluva neobsahovala údaj o RPMN, o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky s tým, že v tejto je zahrnutá aj splátka úroku. Žalovaný minimálne vedel, že neuvedením RPMN, výšky úrokov z úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j. že ako veriteľ nebude môcť od dlžníka žiadať úrok z úveru a pre prípad, že to tak neurobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (tzv. nepriamy úmysel). Preto jeho konanie nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove. Z týchto dôvodov navrhuje napadnutý rozsudok vo zvyšku zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa.

6. Podaním doručeným súdu 22.02.2016 žalobca doplnil svoje odvolanie, v ktorom poukázal, že je presvedčený, že žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. Jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, Okresného súdu Svidník, v ktorých sa súdy priklonili, že na dané sa aplikuje objektívna 10-ročná premlčacia doba. Má za to, že žalovaný použil nekalú obchodnú praktiku a neumožnil prostredníctvom RPMN porovnať žalobcovi výhodnosť úveru na trhu oproti iným subjektom, ak žalovaný použil neprijateľné zmluvné podmienky, o ktorých Európska komisia tvrdí, že by sotva uverila, keby ich niekto bol schopný považovať za platné a ak neodporujú zákonu, tak musia byť neprijateľné, ak žalovaný použil nekalú obchodnú praktiku a neobhájiteľne skryl neprimerane vysokú až úžernú cenu úveru do poplatku, považuje tvrdenie žalovaného, že sa nedopustil úmyselného konania, za nepresvedčivé.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Poukázal na to, že odvolací dôvod žalobcu, že rozhodnutie je v rozpore s európskymi normami na ochranu spotrebiteľa a porušuje práva spotrebiteľa podľa čl. 38 Charty základných práv Európskej únie, nie je správny, nakoľko § 205 ods. 2 O. s. p. taxatívne vymedzuje dôvody, na základe ktorých je možné podať odvolanie. Nakoľko tento dôvod nemá oporu v O. s. p., nebude sa k nemu vyjadrovať. Súd prvého stupňa nikde v rozsudku neuviedol, že zmluva o úvere, na základe ktorej poskytol žalobcovi finančné prostriedky, je neplatná. Dôvodmi, ktorými žalobca argumentuje ohľadne premlčania, sú irelevantné, keďže súd prvého stupňa v rozsudku správne poukázal, že v danej situácii sa vždy aplikuje 2-ročná subjektívna premlčacia doba. Ust. § 107 OZ zakotvuje kombinovanú premlčaciu dobu, t. j. subjektívnu a objektívnu a jej začiatok je upravený odlišne. Pričom tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Vzhľadom na uplynutie 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby nie je podstatné či objektívna premlčacia doba je v uvedenom prípade 3-ročná alebo 10-ročná. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Galanta, Okresného súdu Banská Bystrica, Najvyššieho súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ohľadne plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby pri bezdôvodnom obohatení. Ohľadne toho či mal konať úmyselne, poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Zvolen. Pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby je dôležitý skutkový stav, a teda vedomosť oprávneného o skutočnosti a nie právna kvalifikácia, teda vedomosť žalobcu o právnych predpisoch. V prípade úmyselne získaného

bezdôvodného obohatenia musí úmysel preukázať žalobca, t. j. dôkazné bremeno je len na strane žalobcu. V tomto prípade žalobca nepredložil žiadne konkrétne dôkazy ani nepoukázal na žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho úmyslu získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu. V čase uzavretia zmluvy o úvere ešte neexistovali rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie alebo jednotná alebo prevažujúca judikatúra, v ktorej by sa uvádzalo niečo o neprijateľných zmluvných podmienkach v jeho zmluvách a jej rozpore so zákonom. To znamená, že v čase uzavretia zmluvy o úvere nie je možné prijať záver o nedobromyseľnosti alebo o jeho úmysle. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré nepriznávajú dlžníkom zo zmluvy o úvere právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a zaoberajú sa tiež premlčacími dobami. Žalobcovo tvrdenie o tom, že mal použiť nekalú obchodnú praktiku, je nepravdivé, nakoľko okresný súd nikde v rozsudku neuvádza, že by z jeho strany bola použitá nekalá obchodná praktika a zároveň poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Perenič, Pereničová c/a S.O.S. financ, s.r.o. (C-453/10), ktoré jednoznačne uvádza, že nekalá obchodná praktika sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmluvy. Žalobca nikde počas konania pred súdom neuviedol, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až začiatkom roku 2012 v súvislosti s kontaktom so Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Preto takéto tvrdenie je novou skutočnosťou a v odvolaní je takáto nová skutočnosť neprípustná. Poukázal na príbuzenský vzťah žalobcu so štatutárnym zástupcom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a navyše mal so žalovaným spor vedený pod sp. zn. 21C/286/2010 na Okresnom súde Martin. Už v tomto konaní sa Róbert Herceg domáha vydania bezdôvodného obohatenia, od začiatku sporu tvrdil, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov a už len na základe tohto je vylúčené, aby sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až začiatkom roku 2012. Pokiaľ žalobca poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 6MCdo/9/2012, on poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ s opačným právnym názorom vo veci C-40/08 (Asturcom Telecomunicaciones SL proti Christine Rodríguezovej Noguierovej), pričom zároveň poukázal, že Súdny dvor EÚ je najvyššou autoritou vo veciach výkladu komunitárneho spotrebiteľského práva, a preto má tento výklad prednosť pred judikatúrou vnútroštátnych súdov. Žalobca nepreukázal, že by bol z jeho strany daný akýkoľvek úmysel a zároveň aj popiera akýkoľvek úmysel. Preto navrhuje rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej žalobu zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov konania potvrdiť. Súčasne žiada, aby mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania.

8. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi istinu, podal odvolanie žalovaný. Namietal, že rozsudok je nedostatočne odôvodnený najmä tým, že sa okresný súd nevysporiadal s jeho argumentáciou a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu a vnútorná rozpornosť argumentácie v odôvodnení rozsudku, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku v časti vyrovnania sa s judikatúrou a odbornou literatúrou ním predkladanou. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR ohľadne náležitostí odôvodnenia rozhodnutia. Rozsudok neposkytuje vôbec odpovede na to, ako sa stavia a vysporiadava súd prvého stupňa so súdnou judikatúrou a odbornou literatúrou, na ktorú poukazoval.

9. Žalobca podaním 07.08.2014 upravil žalobný návrh tak, že žiadal priznať bezdôvodné obohatenie v nižšej sume ako pôvodne a takéto podanie súd prvého stupňa posúdil ako zmenu návrhu. Následne v odôvodnení rozsudku poukazuje na to, že hoci pripustil zmenu návrhu, z obsahu uznesenia však jednoznačne vyplýva, že sa jedná o čiastočné späťvzatie návrhu, nakoľko žalobca uplatňoval svoj nárok z toho istého titulu, a preto sú premlčacie lehoty zachované. Súd prvej inštancie len stroho, bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že podaním sa nejedná o nový návrh, napriek tomu, že uznesením rozhodol o pripustení zmeny návrhu a nie o čiastočnom späťvzataní návrhu. Následne uvádza, že sa fakticky jedná o čiastočné späťvzatie návrhu. Preto uznesenie považuje za vnútorne rozporné a nezrozumiteľné a aj vzhľadom na vyššie uvedenú judikatúru, ako nepreskúmateľné a porušujúce právo na spravodlivé súdne konanie. Pod inou vadou treba rozumieť inú, ako sú dôvody zmätočnosti. Vady konania sú vymedzené veľmi všeobecne, preto dôvodom odvolania môže byť akákoľvek vada konania, ktorej následkom je možnosť nesprávneho rozhodnutia vo veci. O konaní možno povedať, že je postihnuté vadou, ak bolo porušené ktoréhokoľvek z ustanovení zákona upravujúcich konanie od jeho začatia až po jeho skončenie. Je nesprávny právny názor, že zúženie návrhu je zmenou návrhu v zmysle § 95 O. s. p. Zúženie návrhu je totiž procesným úkonom, ktorý sa riadi podľa svojej povahy režimom čiastočného späťvzatia návrhu podľa § 96 O. s. p. Tým, že okresný súd pripustil zmenu návrhu, spôsobil tým vadu konania pred súdom prvého stupňa, nakoľko obsahovo išlo o čiastočné späťvzatie návrhu. Podľa ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Tento nesprávny postup súdu prvého stupňa má vplyv na výrok vo veci samej,

nakoľko mu bolo odopreté právo na náhradu časti trov konania podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ktoré by v prípade právneho postupu súdu vzniklo.

10. Ak teda súd prvého stupňa posúdil podanie ako zmenu návrhu, t. j. nový návrh, až odo dňa 14.08.2014 (keď bolo podanie doručené súdu prvého stupňa) sa pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.321,60 eur posudzuje prerušenie plynutia premĺčacej doby. T. j. z hľadiska premĺčania nároku je dôležitá skutočnosť či žalobca podal podanie pred uplynutím premĺčacej doby. Keďže podanie bolo podané 14.08.2014, môže sa týkať nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia len súm uhradených po dni 14.08.2012, nakoľko sumy uhradené pred 14.08.2012 sú podľa § 107 ods. 1 OZ, teda z hľadiska subjektívnej premĺčacej lehoty premĺčané, keďže poslednú úhradu žalobca vykonal 29.06.2012. Vzhľadom na uvedené žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a poukázal na to, že okresný súd správne posúdil a nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že sa jedná o nový návrh, keď uznesením č. k. 9C/152/2013-210 zo dňa 09.04.2015 pripustil zmenu návrhu. Svoj nárok si uplatňoval z toho istého titulu a fakticky sa jedná o čiastočné späťvzatie návrhu. Preto navrhuje napadnuté rozhodnutie o zaplatenie sumy 1.026,36 eur ako zákonné a vecne správne potvrdiť a podanému odvolaniu nevyhovieť.

12. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Nestotožňuje sa s tvrdením žalobcu, že prvostupňový súd správne posúdil a nestotožnil sa s jeho tvrdením, že sa jedná o nový návrh, pokiaľ bola pripustená zmena návrhu. Vychádzal v tejto časti v odvolaní z toho, že súd prvého stupňa posúdil podanie ako zmenu návrhu, ktorú aj uznesením pripustil. Ak teda pripustil podanie ako zmenu návrhu, t. j. nový návrh, až odo dňa 14.08.2014 sa pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia posudzuje prerušenie plynutia premĺčacej doby. Teda z hľadiska premĺčania nároku je dôležitá skutočnosť či žalobca podal podanie pred uplynutím premĺčacej doby. Vzhľadom na uplynutie 2-ročnej subjektívnej premĺčacej doby nie je podstatné či objektívna premĺčacia doba je v uvedenom prípade 3- alebo 10-ročná. Preto sumy uhradené pred dňom 14.08.2012 sú z hľadiska subjektívnej premĺčacej lehoty premĺčané, keďže poslednú úhradu žalobca vykonal 29.06.2012. Subjektívna premĺčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premĺčacie doby. Opätovne poukázal na skutočnosti, ako aj rozhodnutia iných súdov ako vo svojom odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

13. Primárne v procesnej rovine krajský súd uvádza, že aj keď odvolacie konanie začalo podaním odvolania žalobcu dňa 07.01.2016 a žalovaného dňa 18.01.2016, krajský súd v odvolacom konaní bol povinný postupovať a konať od 01.07.2016 podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, v spojení s § 470 ods. 2 veta prvá CSP v zmysle ktorého, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v zmysle ust. § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie podali včas sporové strany proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/ CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP a napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

15. Prioritne odvolací súd zvyrazňuje, že v rámci odvolacieho prieskumu vychádzal v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

16. Súd prvého stupňa správne právne vyhodnotil hmotnoprávny charakter uplatneného nároku. Je nesporné, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 22.02.2007 Zmluvu o úvere, čím založili spotrebiteľský právny vzťah (tento charakter právneho vzťahu ani žiadna zo sporových strán nenamietala) a podľa tejto zmluvy žalovaný žalobcovi poskytol spotrebiteľský úver vo výške 398,33 Eur. Aplikácia právneho režimu Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy mal svoj právny základ. V exekučnom konaní bolo konštatované, že sa jednalo o bezúročný úver, a že rozhodnutie rozhodcovského súdu bolo v rozpore s Občianskym zákonníkom ako aj so zákonom o spotrebiteľských úveroch zák.č. 258/2001 Z.z. Je nesporné, že žalobca od žalovaného obdržal sumu 398,33 Eur a zaplatil mu sumu 1.719,93 Eur (vrátane úrokov, poplatkov) a rozdiel medzi žalobcom zaplatenou a žalovaným poskytnutou sumou predstavuje bezdôvodné obohatenia na

strane žalovaného (v sume 1.321,60 Eur), keďže v jeho prospech bolo poskytnuté plnenie, ktoré mu podľa zákona neprináležalo. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobnému návrhu vzniesol námietku premlčania. Súd prvej inštancie námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú vychádzajúc zo záveru, že ust. § 107 ods. 1 OZ, a to v istine 295,24 Eur, ktorá bola žalobcom uhradená žalovanému pred viac ako 2 rokmi od podania žaloby, a preto je táto premlčaná. Vo zvyšku istiny 1.026,36 eur nepovažoval nárok za premlčaný.

17. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

18. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ). Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

19. V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje 2-ročnú subjektívnu a 3-ročnú, resp. 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vzneseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné (rozhodnutie NS SR 1 Cdo 67/2011).

20. Odvolací súd je v zmysle ust. § 381 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, a preto preskúmava napadnuté rozhodnutie len z dôvodov, ktoré odvolateľ uvádza vo svojom odvolaní.

21. Žalobca namietal, že na daný prípad sa má aplikovať objektívna 10-ročná premlčacia doba vzhľadom k tomu, že žalovaný konal úmyselne. Ako už bolo vyššie konštatované ust. § 107 OZ zakotvuje kombinovanú premlčaciu dobu, t. j. subjektívnu 2-ročnú a objektívnu 3-ročnú, resp. 10-ročnú a jej začiatok je upravený odlišne. Pričom tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Teda uplynutím jednej z nich je právo premlčané. V danom prípade subjektívna 2-ročná premlčacia doba uplynula pri istine 295,24 eur, nakoľko túto žalobca uhradil žalovanému pred dňom 17.5.2010 a žalobný návrh bol podaný dňa 17.5.2012. Z týchto dôvodov je odvolacia námietka žalobcu proti výroku, ktorým bol návrh vo zvyšku zamietnutý, bezpredmetná.

22. Žalovaný v odvolaní namietal, že celý žalovaný nárok je premlčaný z dôvodu toho, že podanie žalovaného zo dňa 14.08.2014, ktorým zužoval svoj návrh, okresný súd vyhodnotil ako zmenu návrhu. Preto sa jednalo o nový návrh, kedy došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby a poslednú splátku žalobca uhradil dňa 29.6.2012. Teda v čase podania nového návrhu uplynula 2-ročná subjektívna premlčacia doba.

23. Inou vadou konania, na ktorú musí odvolací súd prihliadnuť je procesná vada, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. V takom prípade

odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

24. Žalobca sa v žalobnom návrhu domáhal bezdôvodného obohatenia vo výške 2.007,13 Eur. Do zápisnice z pojednávania dňa 09. apríla 2015 okrem iného uviedol, že si uplatňuje bezdôvodné obohatenie vo výške 1.321,60 Eur.

25. Situácia, keď žalobca žiada kvantitatívne menšie plnenie než v pôvodnej žalobe, nebude zmenou návrhu podľa § 139 a nasl. CSP (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie § 95 O.s.p.), ale sa posúdi ako tzv. čiastočné späťvzatie návrhu podľa § 144 CSP a nasl. (§ 96 O.s.p. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie).

26. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd nesprávne procesne postupoval, keď úkon žalobcu, ktorým sa domáhal menej ako v pôvodnej žalobe posúdil ako zmenu návrhu. Správne mal postupovať v zmysle ustanovení o čiastočnom späťvzati návrhu.

27. Opísaná procesná vada súdu prvej inštancie však nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ak by bolo rozhodnuté uznesením o čiastočnom späťvzati žaloby, v tejto časti by sa o trovách konania rozhodovalo v zmysle ust. § 146 ods. 2 O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (v súčasnej dobe § 256 ods. 2 CSP). Žalobca sa pôvodne domáhal zaplattenia istiny 2.007,13 Eur. Čiastočné späťvzatie návrhu sa dotýkalo istiny 685,53 Eur a predmetom konania ostala istina 1.321,60 Eur. Žalobcovi bolo vyhovené v časti istiny 1.026,36 Eur a vo zvyšnej časti dotýkajúcej sa istiny 295,24 Eur bol návrh zamietnutý. Z celkovej popísanej situácie vyplýva, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania v časti istiny 685,53 Eur a nebol úspešný v konaní v časti o zaplattenie istiny 295,24 Eur. Takto úspech žalovaného predstavuje 48,86 %. Žalobnému návrhu bolo vyhovené v istine 1.026,36 Eur, čo predstavuje úspech žalobcu 51,14 %. Vychádzajúc z uvedeného úspech sporových strán bol približne rovnaký, preto okresný súd správne vyslovil, že žiadnej sporovej strane nepriznáva náhradu trov konania a z tohto pohľadu procesná vada súdu prvej inštancie, keď podanie žalobcu, ktorým zužoval svoj uplatňovaný nárok z toho istého titulu vyhodnotil ako zmenu žaloby a nie ako čiastočné späťvzatie žaloby, nemala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto nebol dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 2 CSP. .

28. Rovnako okresný súd, nadväzujúc na vyššie uvedenú procesnú vadu, správne posúdil pri vyhodnocovaní námietky premlčania, že sa nejednalo zo strany žalobcu o nový návrh, a preto nemohol byť celý uplatňovaný nárok premlčaný. Ako už bolo spomínané, žalobca sa domáhal nároku z toho istého titulu, iba zúžil uplatňovaný nárok, preto sa nejednalo o zmenu návrhu, ale o čiastočné späťvzatie návrhu. Preto ani z týchto dôvodov nemala procesná vada okresného súdu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Na dôvodne vznesenú námietku premlčania je súd povinný prihliadnuť a premlčaný nárok nemôže priznať. Sám žalovaný na pojednávaní dňa 15.10.2015 namietal, že v prípade nepripustenia premlčania v plnom rozsahu, je premlčaná istina 295,24 Eur, ktorá bola uhradená pred 17.05.2010. Odvolacia námietka žalovaného v tom smere, že premlčaný celý nárok s poukazom na procesné podanie žalobcu, ako zmeny žaloby, bola neodôvodnená.

29. Vyššie uvedené závery viedli odvolací súd k potvrdeniu rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

30. Na záver považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v konaní subjekt Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vystupoval pôvodne ako vedľajší účastník v zmysle ust. § 93 ods. 2, 3 O. s. p. účinného do 30.06.2016. Podľa týchto ustanovení ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Uvedený inštitút poskytoval priestor na ochranu spotrebiteľského práva bez ohľadu na to či sa jedná o spotrebiteľskú vec individuálnu alebo sa týka skupiny spotrebiteľov a bez ohľadu na to či spotrebiteľ vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného. Zákon priamo umožňoval občianskemu združeniu, predmetom ktorého činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, zúčastniť sa konania a dával mu rovnaké práva a povinnosti, ako má účastník konania, v tomto prípade nebolo nutné preukazovať právny záujem na veci.

31. Ustanovenia nového procesného predpisu - CSP inštitút pôvodného vedľajšieho účastníka nepoznajú, upravujú procesný inštitút tzv. intervenienta (§ 81 a nasl. CSP). Podľa § 81 CSP intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania. Združenie nemá postavenie ani osobitného subjektu podľa § 95 CSP, o „přibratí“ do konania ktorého by mal rozhodnúť súd.

32. Odvolací súd vychádzal zo záveru, že ak mal uvedený subjekt v čase predchádzajúcej právnej úpravy rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, tým, že došlo k zmene právneho predpisu a k zániku inštitútu vedľajšieho účastníka v chápaní predchádzajúcej právnej úpravy, nemôže tento subjekt bez ďalšieho svoje procesné práva a povinnosti stratiť.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že žiadnej sporovej strane nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Ani jedna zo sporových strán nemala v odvolacom konaní úspech. Pri ich rozhodovaní vychádzal z ust. § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú primerane aj na odvolacie konanie), § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a § 262 ods. 1 CSP (o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí).

34. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)